

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۰۵

نظر محمد مطمئن

د خلیزاد سفرونه، طالبان او سپمئیز هیوادونه

د سولې اړوند د امریکا د بهرنیو چارو د وزیر استازي زلمي خلیزاد په مشري امریکایي هیئت رسمي سفر افغانستان، پاکستان، متحده عرب اماراتو، قطر او سعودي عربستان ته د اکتوبر پر ۴مه پېل اولس ورځې به دوام وکړي. د سولې خبرې آسانه هم نه دي، د مجاهدینو پر مهال د ژنیو مذاکرات او بیا د بینن سوان د سولې طرحه، چې تر ډیره تمه کېدله چې عملي به شي، ډاکتر نجیب الله به په سولنیز ډول واک مجاهدینو ته وسپاري، په وروستیو شیبو کې د سولې طرحه ناکامه، ډاکتر نجیب الله د ده په لاس د جوړو شوو ملیشو د مشرانو لخوا ونیول شو، ارگ ته د شورای نظار او پرچم ډلي جنرالان ننوتل، او کورنۍ جگړې پېل شوې.

د امریکا / ناتو سره طالب د جگړې مهم اړخ دی، هغوی جگړه کوي، او د هیواد تر نیمایي په زیاته برخه سپمو واک او کنترول لري، د دوی خبرې اوریدل په کار ده، چې هغوی بالاخره څه غواړي، د بهرنیانو وتل په کومه طریقه غواړي.

اوس مهال د افغان جگړې برخه کې د امریکا پنتاگون، سي آی ای او بهرنیو چارو وزارتونه فعالیت کوي، تر څو چې پنتاگون او سي آی ای د افغان جگړې اړوند طالبانو سره تفاهم ته ونه رسیري، د بهرنیو چارو وزارت ته به سخته وي چې ستونزه حل کړي، امریکا کې هم واک او قوت له پنتاگون او سي آی ای سره دی، کټ من لکه پاکستان کې چې واک له پوځ او آی ایس آی سره دی.

د خلیزاد ماموریت، پنتاگون او سي آی ای

د خلیزاد پېل شوی سفر به د سولې برخه کې مرسته وکړي، ولي دا چې زلمی خلیزاد په کابل کې سفیر و، او بیا وروسته وختونو کې، ډېر ځله یې څرگندونې شمال ټلوالې پر خپل زبان بللي، د پاکستان او هند ترمنځ د سیاسي رقابت برخه کې، پاکستان نیوکه کوله چې زلمي خلیزاد د هند لوری نیولي، وخت ته به اړتیا وي چې د پخوانی شمال ټلوال د غړو او پاکستان باور تر لاسه کړي.

د افغانستان کښاله کې ور ننوتې هیوادونه، د پاکستان سربیره ایران، هند او روسیه هم دي، په کار دا وه چې د عربي هیوادو پر ځای امریکایي هیئت همدې مداخله کوونکو هیوادونو ته سفر کړی وای، په داسې حال کې چې د خلیزاد پخوانی اړیکې له روسیې او ایران سره هم ستونزمنې بلل شوې.

که خلیزاد د امریکا- افغان جگړې اړوند خپلې پخوانۍ تیرې تیروتنې ونه مني، تکرار یې کړي، ناکام به وي، که هغه درک کړي وي چې د امریکا ستونزه له طالب سره مخامخ خبرې، د سیمې هیوادونو په اعتماد کې اخیستل دي، بیا نو په کار ده چې د افغانستان گاونډیو هیوادونو، روسیې، چین او هند سره په ګډه د سولې پر تگلاره کار وکړي، او په افغانستان کې د امریکایي قواوو د مشر سکات میلر وروستی څرگندونې: "طالبان دي زموږ د وتلو تمه نه لري، موږ په افغانستان کې اوږدمهاله شتون لرو". به د امریکا او طالبانو ترمنځ تازه پېل شوو خبرو باندې خامخا منفي تاثیر ولري.

لا هم څرګنده نه ده، چې زلمی خلیزاد به د سولې برخه کې څومره واکونه ولري، هغه به یوازې د بهرنیو چارو وزیر ته سلا مشورې او راپور وړاندې کوي، د پنتاگون او سي آی ای ادرسونه به بېل وي.

خلیزاد دوه کلونه عراق کې، دوه کلونه افغانستان کې او بیا ملګرو ملتونو کې د امریکا سفیر او د امریکا د ولس مشر ځانګړی استازي تیر شوی، امریکا کې تصمیم نیونکي کسان د گوتو په شمار، ولسمشر، دفاع وزیر، د سي آی ای مشر، د بهرنیو چارو وزیر او پنځم کس یې په ملګرو ملتونو کې استازي او سفیر وي، خلیزاد یو وخت، د امریکا سیاست کې همدومره مهم کس و، ولي اوسني دنده یې د پخوا په پرتله د شنونکو له نظره هومره په لوړه کچه نه ده، هغه به په افغانستان کې د سولې برخه کې د بهرنیو چارو وزیر د سلاکار دنده پر مخ وړي.

سپمئیز هیوادونه او د بهرنیو ځواکونو د وتلو خبرې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له را لیرلو مخکې په خیر و لولی

د امریکا امنیتي ادارې فکر کوي چې ترمپ بیرې لري چې خپل پوځیان وپاسي، ترمپ سوداګر دی او ټوله توجه یې سوداګري ته ده، له ملګرو ملتونو، چین، روسیې، اروپایي ټولني، د ناټو غړي اروپایي هیوادونو، کاناډا، مکسیکو، او اروپا سره یې اقتصادي جګړه روانه کړي، افغانستان کې هم د خپلو اقتصادي موخو اړوند فکر کوي. دا دی د امریکا - افغان جګړې اتلس کلونه پوره شول، د سیګار راپورونه ترمپ او امریکایي ولس ته رسیري، چې په تیرو ۱۸ کلونو کې دوی کومه لاسته راوړنه لري؟ او د پروموت پروژې اړوند د سیګار راپور امریکایي میرمنو او ولس ته ټکان ورکونی و.

که ځینې افغان سیاستوال فکر کوي چې د امریکایي پوځیانو یو ناڅاپه وتل په هیواد کې د ننه ګډوډي زیاتوي، ولي د افغان ولس اکثریت بیا غواړي چې پوه شي، تر کومه وخته، د کوم هدف لپاره به امریکایان دلته شتون ولري، ځکه د همدوی شتون خپله د نا امنۍ یو له اصلي لاملونو څخه دی.

که نظام یو ناڅاپه سقوط کوي، دا تېبه به څوک ډکوي، که بالفرض طالبان وغواړي چې د زور او یا بلې لارې واک ته ورسیري، هغوی به اجتماعي خدمات، خلکو ته کار او اقتصادي ودې اړوند کومه تگلاره مخکې وړي، آیا په مصر کې د محمد مرسي نظام زموږ له پاره تجربه نه ده چې څه ډول له منځه یوړل شو.

اړینه ده چې د پاکستان په موخو پوه شو، پاکستان د مجاهدینو د مهال غوښتنې ممکن له طالبانو هم په نظر کې و لري، او طالبان پوهیري چې پاکستان کومې موخې لري، هغه څه چې د روسانو سره د جهاد پر مهال پاکستان په ژنیو کې وکړل، او تر نن ورځې یې بدې پایلې مور په سترګو گورو.

پاکستان به خامخا د طالبانو د ویش هڅه کوم وخت وکړي، لکه چې مخکې یې هم کړي، تر څو مذاکرات د پاکستان له ادرسه مخکې یوړل شي.

د اکتوبر ۲مه ۲۰۱۸، د پاکستان د بهرنیو چارو وزیر شا محمود قریشي په واشنگتن کې د امریکا بهرنیو چارو وزیر پیمپو سره ولیدل، او د اکتوبر پر ۳مه یې وویل: "د پاکستان او امریکا د حکومتونو ترمنځ ترینګلتیا او اختلاف د افغانستان په ۱۷ کلني جګړې، ناوړین او افغانستان کې له امنیت او حالت بڼه کېدو سره تړلی."

داسې راپورونه شته چې پاکستان کې نږدې پنځه اونۍ مخکې د پوځ او آی ایس آی د مشرانو تر منځ ناسته شوي، هغوی پر دې بحث کړی چې له افغانستان څخه اوس وخت کې د امریکایي پوځیانو وتل د پاکستان په ګټه دی، او که دا مهال یې پاتې کېدل د پاکستان په ګټه دی، ۵۰ سلنه نظریات پکې داسې وپل شوي چې له افغانستان څخه د بهرنیو ځواکونو نه وتل د پاکستان په ګټه دي.

له یادې ناستې وروسته، سمدستي د امریکا بهرنیو چارو وزیر پیمپو پاکستان ته سفر وکړ او د سپټمبر پر ۵ مه یې له پاکستانی سیال سره ناسته درلودله، د پاکستان لپاره امریکا ومنله چې د پیسو نړیوال صندوق (آی ایم ایف) څخه قرضه اخیستلای شي، کوم چې مخکې همدې پیمپو ويلي وو چې دا قرضه باید پاکستان ته ورته کول شي.

افغانستان له سیمټیزو هیوادو سره پرته له بنو اړیکو چاره هم نه لري، که امریکایي پوځیان ناڅاپه وځي، او خدای مه کړه، د ځینو کورنیو او بهرنیو کړیو او هیوادونو له خوا بیا هم په هیواد کې د ننه ګډوډي ته لمن وهل کیږي، او یا ځینې هیوادونه مداخلې کوي، بیا هم د افغانستان نا امنی په سېمه او ګاونډیو هیوادو خپل تاثیر لري، او له چا او کوم هیواده تمه کېدای شي چې د افغانستان په امن کې دغه دروند بار ته له افغانانو سره اوږه ورکړي.

د امریکا او طالب خامخ خبرې څومره اړینې دي؟

که چیرته له امریکا سره د طالبانو تفاهم کیږي، خامخ خبرې کیږي، امریکا د یو معلوم مهالویش له مخې خپل پوځیان وپاسي، په دغه ډول کړنه کې پاکستان د اوس مهال لپاره ګټه نه ویني.

امریکا ته په کار ده، چې له طالب سره داسې معامله وکړي چې تیر هیر کړي، په امریکا کې د طالبانو د لاسوهني هیڅ ډول ثبوت امریکا په تیرو ۱۸ کلونو کې وړاندې نه شو کړلای، باید امریکا خپلې تیروتني ومني او د طالب غوښتنو ته غور کیږدي، تفاهم وکړي.

داچې طالبان له چین، روسیې، ایران او پاکستان سره اړیکې لري، او هغوی به هم د هند په شمول د افغانستان راتلونکي اړوند غوښتنې او اندیښنې لري، که طالبان د یادو هیوادونو اندیښنو ته غور ونه نیسي، بیا هم افغانستان کې امنیت راتل ستونزمن ښکاري.

که نړیوالې ټولني تیر ۱۸ کلونه په فساد کې ښکېل حکومت سره مرستې کولي، په دې دي هم فکر وکړي، چې د طالبانو په ګډون د راتلونکي نظام سره هم باید خپلې غیر مشروط، ملکي او بشري برخه کې مرستې ونه دروي، او اړیکې محدودې نه کړي، لکه چې د روسانو تر وتلو وروسته یې همدا کار وکړ، او یا د طالبانو د نظام پر مهال یې همداسې وکړل.

هغه کسان چې د امریکا په شتون کې یې مالي ګټې کړي، واک ته رسیدلي او یا واک ته بیا ځل رسیدل غواړي، هغوی د امریکایي پوځیانو وتل نه غواړي، بلکې غواړي چې امریکایان همدلته پاتې وي.

روسانو او امریکا په ګډه پخواني مجاهدین ټپل وهل، بدنام یې کړل، که طالب هم هغسې ګډ وډي ته ولار شي، ډیر به بدنام شي.

که افغان دولت څومره هم کمزوری کيږي، امریکا مجبورېږي چې بیا هم د افغان کښالي اړوند له گاونډيو هيوادو مرسته و غواړي، او گاونډي هيوادونه به بیا له طالبانو سره د امنیت راوستلو خبرې کوي، نو په کار ده چې امریکا اول لاس خبرې مخامخ خپله له طالب سره وکړي.

پای

د پاڼو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په څیر و لولئ